

خطبه‌ی غدیریه مظلوم است!

«من كنت مولاه، فهذا علي مولاه»

این جمله، عبارتی است که اکثر مردم از خطبه‌ی رسول اکرم در روز هجده ذیحجه‌ی سال ۱۰ هجری به یاد دارند؛ همان جمله‌ای که حتماً آشکالی را که اهل سنت در معنای واژه‌ی مولا به آن می‌کنند هم در خاطر اکثر مردم هست. حال ما بیابیم با هزار قسم و آیه اثبات کنیم که ای مردم، مولا به معنای دوست نیست - که نیست - و به معنای سرپرست و رهبر است - که هست -، اما در این خصوص، از سوی ما، ظلمی در مهجور ماندن بقیه‌ی خطبه صورت گرفته است. خطبه‌ای که ۱۱۰ تن از صحابه آن را نقل کرده‌اند و آن را در زمره‌ی احادیث متواتر قرار می‌دهد. افرادی نظیر ابو هریره دوسی، ابو بکر بن ابی قحافه تیمی، اسامة بن زید بن حارثه کلبی، ابی بن کعب انصاری خزرجی، زبیر بن عوام قرشی، ابو اسحق سعد بن ابی وقاص، سعد بن عباد انصاری خزرجی، طلحة بن عبید الله تمیمی، عایشه دختر ابی بکر بن ابی قحافه، عثمان بن عفان، عمر بن خطاب، عمرو بن عاص که از جمله‌ی مخالفین حضرت امیر عَلَيْهِ السَّلَامُ به شمار می‌روند، از جمله‌ی راویان این خطبه هستند.

کافی است تنها چند فراز قبل و بعد از آن را بخوانیم تا به راحتی معنای مورد نظر حضرت رسول صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ را دریابیم. با هم به ۲۰ مورد از آن نظر می‌کنیم (به عبارت برجسته شده توجه کنید!):

۱- وَأَقْرَأَهُ عَلَى نَفْسِي بِالْعُبُودِيَّةِ وَأَشْهَدُ لَهُ بِالرُّبُوبِيَّةِ، وَأَوْدَى مَا أَوْحَى بِهِ إِلَيَّ حَذْرًا مِنْ أَنْ لَا أَفْعَلَ فَتَحِلَّ بِي مِنْهُ قَارِعَةٌ لَا يَدْفَعُهَا عَنِّي أَحَدٌ وَإِنْ عَظُمَتْ حِيلَتُهُ وَصَفَتْ خُلَّتُهُ - لِإِلَهِهِ الْإِلَهِ - لِأَنَّهُ قَدْ عَلَّمَنِي أَنِّي إِنْ لَمْ أَبْلُغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيَّ (فِي حَقِّ عَلِيٍّ) فَمَا بَلَّغْتُ رِسَالَتَهُ، وَقَدْ ضَمِنَ لِي تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْعِصْمَةَ (مِنَ النَّاسِ) وَهُوَ اللَّهُ الْكَافِي الْكَرِيمُ. فَأَوْحَى إِلَيَّ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ - فِي عَلِيٍّ يَعْنِي فِي الْخِلَافَةِ لِعَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ - وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتُ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ).

و اکنون به بندگی خویش و پروردگاری او گواهی می‌دهم و وظیفه‌ی خود را در آن چه وحی شده، انجام می‌دهم؛ مباد از سوی او عذابی فرود آید که کسی را یارای دور ساختن آن از من نباشد، هر چند توانش بسیار و دوستی‌اش با من خالص باشد. - خداوندی جز او نیست - چرا که به من هشدار داده که اگر آن چه در حق علی عَلَيْهِ السَّلَامُ نازل کرده به مردم ابلاغ نکنم، وظیفه‌ی رسالتش را انجام نداده‌ام. و خود او تبارک و تعالی امنیت از آزار مردم را برایم تضمین کرده و البته که او بسنده و بخشنده است. پس آن گاه خداوند چنین وحی ام فرموده: «به نام خداوند همه مهر مهرورز»، «ای فرستاده‌ی ما! آن چه از سوی پروردگارت بر تو فرو فرستادیم» (مائده ۶۷) **درباره‌ی علی عَلَيْهِ السَّلَامُ و جانشینی او** «به مردم برسان؛ وگرنه رسالت خداوندی را به انجام نرسانده‌ای و او تو را از آسیب مردمان نگاه می‌دارد» (مائده ۶۷).

۲- مَعَاشِرَ النَّاسِ، مَا قَصَّرْتُ فِي تَبْلِيغِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى إِلَيَّ، وَأَنَا أُبَيِّنُ لَكُمْ سَبَبَ هَذِهِ الْآيَةِ: إِنَّ جَبْرَيْلَ هَبَطَ إِلَيَّ مِرَارًا ثَلَاثًا يَأْمُرُنِي عَنِ السَّلَامِ رَبِّي - وَهُوَ السَّلَامُ - أَنْ أَقُومَ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ فَأُعَلِّمَ كُلَّ أَبْيَضٍ وَأَسْوَدٍ: أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَخِي وَوَصِيِّ وَخَلِيفَتِي (عَلَى أُمَّتِي) وَالْإِمَامُ مِنْ بَعْدِي، الَّذِي مَحَلُّهُ مِنِّي مَحَلُّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَهُوَ وَلِيُّكُمْ بَعْدَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عَلَيَّ بِذَلِكَ آيَةً مِنْ كِتَابِهِ (هِ): «إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَوُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ»، وَعَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي أَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَهُوَ رَاكِعٌ يُرِيدُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي كُلِّ حَالٍ

هان مردمان! در تبلیغ آن چه خداوند بر من نازل فرموده، کوتاهی نکرده‌ام و اکنون سبب نزول آیه را بیان می‌کنم: همانا جبرئیل از سوی سلام، پروردگارم - که تنها او سلام است - سه مرتبه بر من فرود آمد و فرمانی آورد که در این مکان به‌پا خیزم و به هر سفید و سیاهی اعلام کنم **که علی بن ابی طالب (علیه السلام)، برادر و وصی و جانشین من در میان امت و امام پس از من است.** همو که جایگاه‌اش نسبت به من، به‌سان هارون نسبت به موسی (علیه السلام) است؛ مگر این‌که پیامبری پس از من نخواهد بود و او پس از خدا و رسول او صاحب اختیار شماس است و خداوند تبارک و تعالی آیه‌ای بر من نازل فرموده که: «همانا تنها ولی و سرپرست و صاحب اختیار شما، خداوند و پیامبرش و مؤمنانی‌اند که نماز به‌پا می‌دارند و در رکوع زکات می‌پردازند.» (مائده/ ۵۵) و قطعاً علی بن ابی طالب (علیه السلام)، نماز به‌پا داشته و در رکوع زکات پرداخته و پیوسته خداخواه است.

۳- فَأَعْلَمُوا مَعَاشِرَ النَّاسِ (ذَلِكَ فِيهِ وَأَفْهَمُوهُ وَعَالَمُوا) أَنَّ اللَّهَ قَدْ نَصَبَهُ لَكُمْ وَلِيًّا وَإِمَامًا فَرَضَ طَاعَتَهُ عَلَى الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَعَلَى التَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ، وَعَلَى الْبَادِي وَالْحَاضِرِ، وَعَلَى الْعَجَمِيِّ وَالْعَرَبِيِّ، وَالْحُرِّ وَالْمَمْلُوكِ وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ، وَعَلَى الْأَبْيَضِ وَالْأَسْوَدِ، وَعَلَى كُلِّ مَوْجِدٍ، مَاضٍ حُكْمُهُ، جَازٍ قَوْلُهُ، نَافِذٌ أَمْرُهُ، مَلْعُونٌ مَنْ خَالَفَهُ، مَرْحُومٌ مَنْ تَبِعَهُ وَصَدَّقَهُ، فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِمَنْ سَمِعَ مِنْهُ وَأَطَاعَ لَهُ؛

هان مردمان! بدانید این آیه درباره‌ی اوست. ژرفای آن را بفهمید و بدانید **که خداوند او را سرپرست و امام شما قرار داده و پیروی‌اش را بر مهاجران و انصار واجب کرده** و بر پیروان آنان در نیکی، و بر صحرانشینان و شهروندان، و بر عجم و عرب و آزاده و برده و کوچک و بزرگ و سفید و سیاه و هریکتاپرست؛ اجرای گفتار و فرمانش لازم، **امرش نافذ، آن که مخالفتش کند، مورد لعن**، پیرو و باورکننده‌اش مورد رحمت است. البته که خداوند، او و شنوایان سخنش و پیروان راهش را آمرزیده است.

۴- مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُ آخِرُ مَقَامٍ أَقَوْمُهُ فِي هَذَا الْمَشْهَدِ، فَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْقَادُوا لِأَمْرِ (اللَّهِ) رَبِّكُمْ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ هُوَ مَوْلَاكُمْ وَإِلَاهُكُمْ، ثُمَّ مِنْ دُونِهِ رَسُولُهُ وَنَبِيُّهُ الْمُخَاطَبُ لَكُمْ، ثُمَّ مِنْ بَعْدِي عَلِيٌّ وَلِيُّكُمْ وَإِمَامُكُمْ بِأَمْرِ اللَّهِ رَبِّكُمْ، ثُمَّ الْإِمَامَةُ فِي ذُرِّيَّتِي مِنْ وَوَلَدِهِ إِلَى يَوْمٍ تَلْقَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ؛

هان مردمان! برای آخرین بار در این اجتماع به‌پا ایستاده، (با شما سخن می‌گویم). سخنم را شنیده، پیروی کنید و فرمان پروردگارتان را گردن گذارید که خداوند، عزوجل، صاحب اختیار و سرپرست و معبود شماس است و سپس سرپرست شما، فرستاده و پیامبر اوست که اکنون با شما سخن می‌گوید و **پس از من به فرمان او، علی (علیه السلام) ولی و امام شماس است.** سپس امامت، در فرزندان من از نسل علی (علیه السلام) خواهد بود تا برپایی رستاخیز که خدا و رسول او را دیدار کنید.

۵- مَعَاشِرَ النَّاسِ، (فَضِّلُوهُ) مَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَقَدْ أَحْصَاهُ اللَّهُ فِيَّ، وَكُلُّ عِلْمٍ عَلِمْتُ فَقَدْ أَحْصَيْتُهُ فِي إِمَامِ الْمُتَّقِينَ، وَمَا مِنْ عِلْمٍ إِلَّا وَقَدْ عَلَّمْتُهُ عَلِيًّا، وَهُوَ الْإِمَامُ الْمُبِينُ الَّذِي ذَكَرَهُ اللَّهُ فِي سُورَةِ يَس: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾؛

هان مردمان! او را برتر دانید؛ هیچ دانشی نیست مگر این‌که خداوند در جان من نبشته و من تمامی آن را در جان علی (علیه السلام)، امام پرهیزکاران، ضبط کرده‌ام و **دانشی نبوده مگر آن‌که به علی (علیه السلام) آموخته‌ام.** او پیشوای روشن‌گر است که خداوند در سوره‌ی یاسین از او گفت‌وگو کرده: «و علم هر چیز را در امام مبین برشمرديم» (یس/ ۱۲).

۶- معاشر الناس، إِنَّهُ إِمَامٌ مِنَ اللَّهِ، وَلَنْ يَتُوبَ اللَّهُ عَلَى أَحَدٍ أَنْكَرَ وَلَا يَتَهُ وَلَنْ يَغْفِرَ لَهُ، حَتَّىٰ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَفْعَلَ ذَلِكَ بِمَنْ خَالَفَ أَمْرَهُ وَأَنْ يُعَذِّبَهُ عَذَابًا نَكْرًا أَبَدًا أَبَدًا وَدَهْرَ الدُّهُورِ. فَاحْذَرُوا أَنْ تُخَالِفُوهُ. فَتَصْلُوا ﴿نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ ﴿أَعَدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾؛
 هان مردمان! **او امام از جانب خداست و خداوند هرگز توبه‌ی منکر او را نپذیرد و چنین کسی را نیامرزد.** این است روش
 قطعی خداوند درباره‌ی ناسازگار با امامت علی علیه السلام و حتماً او را به عذاب دردناک جاودانه کیفر خواهد کرد. پس، از مخالفت او
 بهراسید؛ و گرنه خواهید افتاد «در آتشی که آتش‌گیره‌ی آن مردمان اند و سنگ» (تحریم/ ۶) «که برای حق‌ستیزان آماده شده
 است» (آل عمران/ ۱۳۱) .

۷- معاشر الناس، فَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ أَفْضَلُ النَّاسِ بَعْدِي مِنْ ذَكَرٍ وَأَنْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ الرَّزْقَ وَبَقِيَ الْخَلْقُ. مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ، مَعْضُوبٌ
 مَعْضُوبٌ مَنْ رَدَّ عَلَى قَوْلِي هَذَا وَلَمْ يُؤَافِقْهُ. أَلَا إِنَّ جَبْرَيْلَ خَبَرَنِي عَنِ اللَّهِ تَعَالَى بِذَلِكَ وَيَقُولُ: «مَنْ عَادَى عَلِيًّا وَلَمْ يَتَوَلَّهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَتِي
 وَغَضَبِي»، ﴿وَلَتَنْظُرُنَّ نَفْسٌ مَا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ أَنْ تُخَالِفُوهُ ﴿فَقَتِلَ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾، ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾؛
 هان مردمان! علی علیه السلام را برتر دانید که او برترین مردان و زنان، پس از من است تا آن هنگام که آفرینش برپاست و روزی شان
 فرود آید. دور دور باد، از مهر خداوند و خشم خشم باد، بر آن که این گفته‌ام را نپذیرد و با من سازگار نباشد. هان! آگاه باشید
 جبرئیل از سوی خداوند خبرم داد: **هر که با علی علیه السلام ستیزد و بر ولایت او گردن نگذارد، نفرین و خشم من بر او باد.** «البتّه
 بایست هر کس بنگرد که برای فردای خویش چه پیش فرستاده. پس تقوا پیشه کنید» (حشر/ ۱۸) و از ناسازی با علی علیه السلام
 بپرهیزید؛ «مباد که گام‌هایتان پس از استواری در لغزد» (نحل/ ۹۴) و «همانا خداوند بر کردارتان آگاه است» (حشر/ ۱۸).

۸- معاشر الناس، تَدَبَّرُوا الْقُرْآنَ وَافْهَمُوا آيَاتِهِ وَأَنْظُرُوا إِلَىٰ مُحْكَمَاتِهِ وَلَا تَتَّبِعُوا مُتَشَابِهَهُ، قَوْلَ اللَّهِ لَنْ يُبَيِّنَ لَكُمْ زَوَاجِرَهُ وَلَنْ يُوَضِّحَ
 لَكُمْ تَفْسِيرَهُ إِلَّا الَّذِي أَنَا آخِذٌ بِيَدِهِ وَمُضْعِدُهُ إِلَىٰ وَسَائِلِ بَعْضِهِ (وَرَافِعُهُ بِيَدِي) وَمُعَلِّمُكُمْ: أَنْ **مَنْ كُنْتُ مَوْلَاً فَعَلَيْهِ مَوْلَاً**،
 وَهُوَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ أَخِي وَوَصِيِّي، وَمَوَالِيُهُ مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ أَنْزَلَهَا عَلَيَّ؛
 هان مردمان! در قرآن اندیشه کنید و ژرفای آیات آن را دریابید و بر محکماتش نظر کنید و از متشابهات آن پیروی ننمایید. به
 خداوند سوگند که باطن‌ها و تفسیر آن را روشن نمی‌کند مگر همین که دست و بازوی او را گرفته و بالا آورده‌ام و اعلام می‌دارم:
«هر آن کس که من سرپرست اویم، این علی علیه السلام سرپرست اوست و او علی علیه السلام، فرزند ابی طالب، برادر و وصی من
است؛ ولایت و سرپرستی او حکمی از سوی خداست که بر من فرو فرستاده است.

۹- أَلَا إِنَّهُ لَا «أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ» غَيْرَ آخِي هَذَا، أَلَا لَاتَجَلُّ إِمْرَةً الْمُؤْمِنِينَ بَعْدِي لِأَحَدٍ غَيْرِهِ؛
 هان بدانید! هرگز به جز این برادرم، کسی نباید «امیرالمؤمنین» خوانده شود. **هشدار که پس از من، امارت مؤمنان برای
 کسی جز او روا نباشد.**

۱۰- إِنَّهُ خَلِيفَةُ رَسُولِ اللَّهِ وَآمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْإِمَامُ الْهَادِي مِنَ اللَّهِ، وَقَاتِلُ النَّاسِكِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ بِأَمْرِ اللَّهِ؛
همانا اوست جانشین رسول الله صلی الله علیه و آله و فرمانروای ایمانیان و از سوی خدا، پیشوای هدایتگر. اوست پیکارکننده‌ی با
 پیمان‌شکنان و رویگردانان از راستی و درستی و به‌دورفتگان از دین.

۱۱- معاشر الناس، إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَمَرَنِي وَنَهَانِي، وَقَدْ أَمَرْتُ عَلَيْكَ وَنَهَيْتُهُ (بِأَمْرِهِ). فَعَلِمُوا الْأَمْرَ وَالنَّهْيَ لَدَيْهِ، فَاسْمَعُوا لِأَمْرِهِ تَسَلَّمُوا وَأَطِيعُوا تَهْتَدُوا وَأَنْتَهُوا لِنَهْيِهِ تَرْتُدُّوا، (وَصِيرُوا إِلَى مُرَادِهِ) «وَلَا تَتَفَرَّقُوا بِكُمْ السُّبُلُ عَنْ سَبِيلِهِ»؛

هان مردمان! همانا خداوند مرا فرمان داده و بازداشته و من نیز به دستور او به علی علیه السلام امر و نهی کرده‌ام؛ **پس دانش امر و نهی در نزد علی علیه السلام است. فرمان او را بشنوید تا سلامت مانید و اطاعتش کنید تا هدایت شوید و از آن چه باز می‌دارد، خودداری کنید تا راه یابید و به سوی مقصد او حرکت کنید** «و هرگز راه‌های پراکنده، شما را از راه او باز ندارد» (انعام/ ۱۵۳).

۱۲- معاشر الناس، الْأَوَائِي رَسُولٌ وَعَلِيٌّ الْإِمَامُ وَالْوَصِيُّ مِنْ بَعْدِي، وَالْأَيِّمَةُ مِنْ بَعْدِهِ وَوَلَدُهُ. الْأَوَائِي وَالِدُهُمْ وَهُمْ يَخْرُجُونَ مِنْ صُلْبِهِ؛ هان مردمان! من رسول ام و **علی علیه السلام، امام و وصی پس از من است** و پس از او امامان، فرزندان اویند. آگاه باشید! من والد آنان و ایشان از صلب اویند.

۱۳- معاشر الناس، إِنِّي قَدْ بَيَّنْتُ لَكُمْ وَأَفْهَمْتُكُمْ، وَهَذَا عَلِيٌّ يُفْهَمُكُمْ بَعْدِي؛ هان مردمان! من پیام خدا را برایتان آشکار کرده، تفهیم نموده‌ام و **این علی علیه السلام است که پس از من، شما را آگاه می‌کند.**

۱۴- الْأَوَائِي عِنْدَ انْقِضَاءِ خُطْبَتِي أَدْعُوكُمْ إِلَى مُصَافَقَتِي عَلَى بَيْعَتِهِ وَالْإِقْرَارِ بِهِ، ثُمَّ مُصَافَقَتِهِ بَعْدِي؛ اینک شما را می‌خوانم که پس از پایان خطبه، **برای انجام بیعت** با او و اقرار به امامتش، **با من** و سپس با او **دست دهید.**

۱۵- الْأَوَائِي قَدْ بَايَعْتُ اللَّهَ وَعَلِيٌّ قَدْ بَايَعَنِي. وَأَنَا آخِذُكُمْ بِالْبَيْعَةِ لَهُ عَنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ. «إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ، يَدُلُّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ. فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ، وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا»؛

هشدار! من با خدا بیعت کرده‌ام و علی علیه السلام با من پیمان بسته است و **اکنون از سوی خدای عزوجل بر امامت او از شما پیمان می‌گیرم.** «ای پیامبر! آنان که با تو بیعت کنند، هر آینه با خدا بیعت کرده‌اند. دست خدا بر فراز دست آنان است و آن کس که بیعت شکند، به زیان خود شکسته و خداوند آن را که بر پیمان الهی وفادار باشد، پاداش بزرگی خواهد داد» (فتح/ ۱۰).

۱۶- إِلَّا إِنَّ الْحَلَالَ وَالْحَرَامَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ أَحْصِيَهُمَا وَأَعْرَفَهُمَا فَأَمْرٌ بِالْحَلَالِ وَنَهْيٌ عَنِ الْحَرَامِ فِي مَقَامٍ وَاحِدٍ، فَأَمَرْتُ أَنْ أَخْذَ الْبَيْعَةَ مِنْكُمْ وَالصَّفْقَةَ لَكُمْ بِقَبُولِ مَا حِثُّتُ بِهِ عَنِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فِي عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَوْصِيَاءِ مِنْ بَعْدِهِ الَّذِينَ هُمْ مِنِّي وَمِنْهُ إِمَامَةٌ فِيهِمْ قَائِمَةٌ. خَاتِمُهَا الْمَهْدِيُّ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَى اللَّهُ الَّذِي يُقَدِّرُ وَيَقْضِي؛

هان! روا و ناروا بیش از آن است که آن‌ها را شمارش کرده، یک باره به روا فرمان دهم و از ناروا باز دارم؛ **از این روی مأمورم که از شما پیمان بگیرم که دست در دست من نهید در پذیرش آن چه از سوی خداوند عزوجل درباره‌ی علی علیه السلام امیرمؤمنان آورده‌ام و درباره‌ی اوصیای پس از او علیهم السلام که از من و اویند. این امامت در میان آنان پایدار است و فرجام**

آنان، مهدی علیه السلام است و استواری پیشوایی تا روزی است که او با خداوند قدر و قضا دیدار کند (قیامت).

۱۷- فَقُولُوا بِأَجْمَعِكُمْ: إِنَّا سَامِعُونَ مُطِيعُونَ رَاضُونَ مُنْقَادُونَ لِمَا بَلَغَتْ عَنْ رَبِّنَا وَرَبِّكَ فِي أَمْرِ إِمَامِنَا عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ وُلِدَ مِنْ صُلْبِهِ مِنَ الْأَيْمَةِ. نُبَايِعُكَ عَلَى ذَلِكَ بِقُلُوبِنَا وَأَنْفُسِنَا وَالسِّنِّتِنَا وَأَيْدِينَا. عَلَى ذَلِكَ نَحْيِي وَعَلَيْهِ نَمُوتُ وَعَلَيْهِ نُبْعَثُ. وَلَا نَعْبُرُ وَلَا نَبْدِلُ. وَلَا نَشْكُ (وَلَا نَجْحَدُ) وَلَا نَرْتَابُ، وَلَا نَرْجِعُ عَنِ الْعَهْدِ وَلَا نَنْقُضُ الْمِيثَاقَ. وَعَظَّتْنَا بِوَعْظِ اللَّهِ فِي عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْأَيْمَةِ الَّذِينَ ذَكَرْتَ مِنْ ذُرِّيَّتِكَ مِنْ وُلْدِهِ بَعْدَهُ، الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَمَنْ نَصَبَهُ اللَّهُ بَعْدَهُمَا. فَالْعَهْدُ وَالْمِيثَاقُ لَهُمْ مَاخُودٌ مِنَّا، مِنْ قُلُوبِنَا وَأَنْفُسِنَا وَالسِّنِّتِنَا وَصَمَائِرِنَا وَأَيْدِينَا. مَنْ أَدْرَكَهَا بِيَدِهِ وَالْأَفْقَدُ أَقْرَبَ بِلِسَانِهِ، وَلَا نَبْتَغِي بِذَلِكَ بَدَلًا وَلَا يَرَى اللَّهُ مِنْ أَنْفُسِنَا حَوْلًا. نَحْنُ نُؤَدِّي ذَالِكَ عَنكَ اللَّانِي وَالْقَاصِي مِنْ أَوْلَادِنَا وَأَهَالِينَا، وَنُشْهِدُ اللَّهَ بِذَلِكَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا وَأَنْتَ عَلَيْنَا بِهِ شَهِيدٌ؛

پس همگان بگویید: «**البتّه که سخنان تو را شنیده ، پیروی می کنیم و از آن خشنود و بر آن گردن گذاریم و بر آن چه**

از سوی پروردگاران و پروردگار تو در امامت امامان علی علیه السلام و دیگر امامان علیهم السلام - از صلب او- به ما ابلاغ

کردی، با تو پیمان می بندیم؛ پیمانی با دل و با جان و با زبان و دستانمان. با این پیمان زنده ایم و با آن خواهیم مرد و با این اعتقاد برانگیخته می شویم و هرگز آن را دگرگون نکرده، شک و انکار نخواهیم داشت و هرگز از عهد خود برنگشته، پیمان نشکنیم. (ای رسول خدا!) ما را به فرمان خدا پند دادی درباره ی علی علیه السلام امیرمؤمنان و امامان علیهم السلام پس از او، فرزندان از نسل او، حسن علیه السلام و حسین علیه السلام و پیشوایان پس از آن دو که خداوند برپایشان کرده. اینک برای آنان عهد و پیمان از ما گرفته شد، از دل ها و جان ها و زبان ها و درون ها و از دستانمان. هر کس توانست با دست، وگرنه با زبان بیعت نمود. دیگر پیمان نخواهیم شکست و خداوند دگرگونی از ما نبیند و از این پس فرمان تو را به نزدیک و دور از فرزندان و خویشان خواهیم رساند و خداوند را بر آن گواه گیریم و او بر گواهی کافی است و تو نیز بر ما گواه باش.»

۱۸- مَعَاشِرَ النَّاسِ، فَبَايِعُوا اللَّهَ وَبَايِعُونِي وَبَايِعُوا عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَالْأَيْمَةَ (مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ) كَلِمَةً بَاقِيَةً. يُهْلِكُ اللَّهُ مَنْ عَدَرَ وَيَرْحَمُ مَنْ وَفَى، ﴿وَمَنْ نَكَتْ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾؛ هان مردمان! آنک با خداوند **بیعت کنید** و با من پیمان ببندید و با **علی امیرمؤمنان** و حسن علیه السلام و حسین علیه السلام و با امامان علیهم السلام از نسل آنان که پس از ایشان خواهند بود. امامانی علیهم السلام که فرمانی پایدار در دنیا و آخرت اند. خداوند مکاران را تباه می کند و به باوفایان، مهر می ورزد؛ «و هر کس پیمان شکند، البتّه به زیان خود گام نهاده و آن که بر عهدش پابرجا ماند، به زودی خدا او را پاداش بزرگی خواهد داد» (فتح/۱۰).

۱۹- مَعَاشِرَ النَّاسِ، قُولُوا الَّذِي قُلْتُمْ لَكُمْ وَسَلِّمُوا عَلَى عَلِيٍّ بِأَمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ، وَقُولُوا: ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾، وَقُولُوا: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾؛ هان مردمان! بگویید هر آن چه به شما گفتم و **به علی علیه السلام با لقب «امیرالمؤمنین» سلام کنید** و اکنون بگویید: «شنیدیم و فرمان می بریم. پروردگارا! آموختن خواهیم و به سوی توست بازگشت» (بقره/۲۸۵). و بگویید: «تمام ستایش و سپاس، خدایی راست که ما را به این راه هدایت فرمود وگرنه راه نمی یافتیم و البتّه فرستادگان پروردگاران به درستی آمده اند» (اعراف/۴۳).

۲۰- مَعَاشِرَ النَّاسِ، ﴿مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وَ عَلِيًّا وَالْأَيْمَةَ الَّذِينَ ذَكَرْتَهُمْ ﴿فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾؛

هان مردمان! «**فرمان بردار از خدا و فرستاده ی او» (احزاب/۷۱) و از علی علیه السلام و امامان علیهم السلام که نام بردم، «به رستگاری**

بزرگی دست یافته است» (احزاب/۷۱).

به نظر شما آیا پیامبر ﷺ درباره ی نصب حضرت علی عَلِيٌّ به امامت جامعه ی اسلامی، پس از خودشان، چیزی را فروگذار نموده اند؟!

جالب این جاست که در میان همین فرمایشات، حضرتشان پیش بینی پس از خودشان را نیز به مردم گوشزد می کنند:

مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ بَعْدِي ﴿أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ﴾؛

هان مردمان! به زودی پس از من امامانی خواهند آمد و «شما را به آتش خواهند خواند. آنان در روز رستاخیز، تنها و بی یاور خواهند بود». (قصص / ۴۱)

مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّ اللَّهَ وَأَنَا بَرِيئَانِ مِنْهُمَا؛

هان مردمان! آگاه باشید که خداوند و من از آنان بیزاریم.

مَعَاشِرَ النَّاسِ، إِنَّهُمْ وَأَنْصَارُهُمْ وَأَتْبَاعُهُمْ وَأَشْيَاعُهُمْ فِي ﴿الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ و ﴿لَيْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ﴾؛

هان مردمان! حتماً آنان و یاران و پیروان و تابعانشان «در پست ترین جایگاه آتش خواهند بود» (نساء / ۱۴۵) و «چه جایگاه بدی است منزل متکبران» (نحل / ۲۹).

أَلَا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ الصَّحِيفَةِ، فَلْيَنْظُرُوا أَحَدُكُمْ فِي صَحِيفَتِهِ!!

آگاه باشید که ایشان اصحاب صحیفه اند، پس باید هر کسی در صحیفه اش نظر کند.

وَسَيَجْعَلُونَ الْإِمَامَةَ بَعْدِي مُلْكَاً وَاغْتِصَاباً، (أَلَا لَعَنَ اللَّهُ الْغَاصِبِينَ الْمُغْتَصِبِينَ) وَعِنْدَهَا سَنَفْرُغُ ﴿لَكُمْ أَيُّهَا الثَّقَلَانِ﴾ (مَنْ يَفْرُغُ) و ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِئُ مِنْ نَارٍ وَنَحَاسٍ فَلَا تَنْتَصِرَانِ﴾؛

و به زودی گروهی پس از من، امامت را چپاول کرده، با پادشاهی جا به جا کنند. هان! خشم خدا بر غاصبان و چپاول گران و البته به زودی «به کار شما، جن و انس» (الرحمن / ۳۱) خواهد پرداخت. آن که می پردازد - عذاب خواهد کرد - و «شعله های آتش و مس گداخته بر سر شما ریخته خواهد شد و در آن هنگام هرگز یاری نمی شوید» (الرحمن / ۳۵).

در این فرازها عبارت «اصحاب صحیفه»، به منزله ی یک کد، قابل تأمل است که بحث درباره ی آن در این مقال نمی گنجد. با توجه به اعتبار حدیث غدیر در بین شیعه و سنی، هر عقل سلیم، با مطالعه ی این فرازها به راحتی در می یابد که مراد از عملیات غدیر، اعلام خلافت حضرت امیرالمؤمنین عَلِيٌّ است و لا غیر.

***

خداوندا!

ما را از متمسکان به ولایت امیرالمؤمنین، علی بن ابی طالب عَلِيٌّ، قرار بد!

آمین...!